

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

גליון 57 |

פרשת וישב תשפ"ב

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

פרשת וישב

ואיך אעשה הרעה הגדולה, הזאת וחטאתי לאלהים.

אמר, רבונו של עולם גלוי וידוע לפניך אז איך האב פאר קיין זאך נישט קיין מורא, ניט פאר קיין חרב, ניט פאר קיין חנית, אפילו פאר קיין חץ פתאום האב איך אויך קיין מורא ניט. נאר פארין יצר הרע האב איך מורא, ווייל איך בין א מענטש און ער איז א מלאך, איך דארף עסין ער דארף ניט וכו', מיר ווערט די קאפ שלאף איהם ווערט ניט די קאפ שלאף וכו' (אינני מתיירא משום דבר, לא מפני חרב, לא מפני חנית, אפילו מחץ פתאום גם כן אינני מתיירא, רק מפני היצר הרע מתיירא הנני, שהרי אני אדם והוא מלאך, אני נצרך לאכול והוא איננו נצרך, אני ראשי נעשה עיפי וכבד והוא לא).

(כתבי רמ"מ מידענר)

בעת שיצא הכתבים ממדינת ליטא על הצדיקים והיה כתוב בהם כמה דברים, אמר שכולם שקר, רק מה שכתבו שכל ימיהם כחגים זהו אמת. כדאמרין כל הזובח יצרו כאילו הקריב תודה, וכל המקריב תודה היה יום הקרבן שלו יום טוב, ובי"ה אני זובח את יצרי כל יום, ומשום הכי כל ימי אצלי כחגים.

(דברי אהרן)

מסכת חיים

תולדות חייו (נז)

קולע לנקודה

במעזריטש התעלה רבינו בגרם המעלות, וצעד בדביקות בשביליו הנעלמים של רבו, המגיד ממעזריטש, כשהוא אחוז ודבוק ברבי אהרן הגדול מקארלין, שכבש לפניו את המסילה והאיר בפניו הנתיב. לימים סיפר רבינו (מובא ספה"ק בית אהרן, צ' טו"א): כאשר הגיע לרבו התבונן בגדלותו, השיג בעיניו כי באמצעות שתי נקודות חזקות השיג את מה שהשיג, וחמד גם הוא להיות כמוהו. רבינו מעיד על עצמו כי הוא לקח לו רושם משתי נקודות אלו, והלך עימהן עד אין גבול וחקר.

אכן, העיד עליו מורו ורבו המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע בהתבטאות מופלגת: "אינו כאלו הרוצים ומבקשים השגות ומדריגות של רוה"ק וכדומה, דער ליטואק צייט זיך צו דער נקודה (-הליטאי הזה נמשך אחר הנקודה) ליראת שמים טהורה", (בשם ס' תורת אבות). ובנוסף אחר: "ער צילייטעט צו די נקודה" [-הוא קולע לנקודה].

לקראת משיח בן יוסף

על ההערכה הגדולה של הרב לתלמידו מסופר (ס' ברכת אהרן) כי הרה"ח המפורסם רבי מגלי, דודו של רבי אהרן הגדול זצ"ל שהיה אף הוא מבני חבורת הקודש - איש מורם מעם. לקח את רבינו הרש"ק עמו בנסיעתו למעזריטש להרב המגיד. בבואם לשם, אמר המגיד: בואו ונצא לקראת משיח בן יוסף. חשבו כולם שכונתו על הרה"ח ר' מגלי ז"ל, רמז להם המגיד על רבינו ואמר לו: ניהוג נשיאותך ברמה, כך ציוה המגיד על ר' מגלי לשמש אותו בדרך. ר' מגלי קיים רצון רבו, ונתן לו גחלת להדליק את מקטרתו.

הוא ימלא מקומו

טרם הסתלקות רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע לגנוזי מרומים, כבר רמז המגיד שרבינו ימלא את מקומו בהנהגת החסידים. וכפי שמסופר בהרחבה בכתבי הר"י שוי"ב (חלק ב' אות רנ"ב) כי כאשר נפרד רבי אהרן הגדול מרבו המגיד בפעם האחרונה, התבטא המגיד להר"א הגי': "התרצה לשאול מי יהיה ממלא מקומך?" "מי שעומד אחר העורף שלך!" כי כן היה מנהג רבינו הרש"ק, כאשר היה מגיע ביחד עם הר"א אל המגיד, עמד מאחוריו, וכן נהג גם באותה שעה. עם כל זה, גם לאחר הסתלקות הר"א הגדול (חזה"מ"פ - י"ט ניסן תקל"ב) עדיין סירב ליטול עליו את עול ההנהגה, והמשיך ליצוק מים על ידי רבו הגדול ממעזריטש במשך למעלה ממחצית השנה (ח' ירחים מיום ליום) עד להסתלקותו לגנוזי מרומים של המגיד בי"ט כסלו תקל"ג.

לרגל הילולת הרב המגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע - ביום הנשגב י"ט כסלו, יקודש עתה מדור זה לסיכום הידוע לדורנו אנו, מקשרי הרב והתלמיד הקדושים.

בקנין השלימות

בערב ראש השנה הראשון לבואו של הרה"ק רבי ישראל מרוזין זי"ע לסאדיגורה, סיפר: "הצדיק הרי שלמה קארלינער, קנה שלימות אצל אבי זקני המגיד מו"ה דוב בער ממעזריטש, כי היה מלמד בכפר אחד ותמיד הלך רגלי למעזריטש ושם קנה שלימות".

אור גדול בליטא

היה זה לאחר שהרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע אשר נשלח ע"י רבו המגיד לצאת למקומות שונים במדינות אלו, ולהחדיר את אור החסידות בנפשם של בעלי נשמות גבוהות ומסוגלות.

ופעם אחת קרא המגיד את תלמידו רבי אהרן הגדול לחדרו ונס לו: ישנו אור גדול במדינת ליטא, חפצי שתביאהו אלי! (אריכות הדברים היאך נתקרב הרש"ק להר"א הגדול שהביאו למגיד, מסופר בכ"כ גירסאות, והובאו מכבר בפרקים הראשונים של מדור זה).

דבר אמת אחד

בתקופה הראשונה להתקרבותו אל האור הגדול, היה שרוי בעניות ודחקות עקב ההתנגדות ממנה סבל בשל התקרבותו לחסידות, ועם זאת לא נמנע כלל מהוצאות הכרוכות בנסיעה לצדיק, ולהידבק באורו הגדול של המגיד הקדוש ממעזריטש, שם שאב מלוא חפניים תורה וחסידות, לצד בני החבריא קדישא, ובהם רבו ומקרב לחסידות הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע. בתקופה זו התבלט רבינו כארי שבחבורה. ומסופר על אותם זמנים כי פעם נתאספו ראשי הקהל בקרלין (שהיו ידועים לראשי המתנגדים) לדון ולטכס עצות כנגד החסידים. אף הר"א הגדול הגיע לשם, בלויית תלמידו הקדוש רבי שלמה. אמר אחד מן הנאספים, בהראותו על הרב והתלמיד: "האברך הזה עוד יעבור אותו..." בצאתם אמר הר"א הגדול: "כל מה שדברו שם היה שקר מוחלט. רק דבר אמת אחד אמרו, שאתה עוד תעבור אותו".

אברך שמעלה כל הניצוצות

עוד בטרם התראה עם רבו המגיד, מסופר כי רבי אהרן הגדול מקארלין התפאר בפני רבו המגיד "שיש לו אברך אשר בעת שאומר לבילי יום כפור הפסוק ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ הוא מעלה כל הניצוצות מפולין וליטא וריסין". (כך היא הגרסה המובאת בכתבי הרה"ק הר"מ מקאזניץ זי"ע, ויש עוד כמה וכמה גרסאות ולשונות על האופן המדויק בו התבטא עליו בפני רבו המגיד).

תמונת מצבת הרה"ק רבי יעקב מאנליס - תלמיד רבינו הקדוש זי"ע

(מתולדות חייו ברשמו לעיל בגליון נג) טמון בביה"ח העתיק בטבריה ויום פטירתו כי"א כסלו תקצ"ד. בתאריך זה פוקדים המוני חסידי קארלין את ביה"ח בטבריה, לרגל הילולת הרה"ק רבי יחזקאל מקארלין סטאלין זי"ע.

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

להיכן נעלם סטאניסלאוו?!

לרגל יומא דהילולא של הרה"ק רבי יחזקאל מאקארלין סטאלין זי"ע - כ"א כסלו תשס"ז

יותר, ולכן תמוהים היו דבריו של הרבי, אך הם התקבלו ללא עוררין. יצא המשמש לרחוב בחשיכה והנה לאחר הליכה קצרה מבחין הוא בשיירה של עגלות וסוסים שנמלטו מפולין, ביניהם הוא מבחין בבעל עגלה אחד ושמו סטאניסלאוו כשעל עגלתו היו כמה ילדים, ניגש המשמש ושאלו, שמא מוכן הוא לצאת לנסיעה? השיבו העגלון בחיוב, אולם התנה מפורשות כי לא יסע רק 25 ק"מ ולא יותר, והתשלום יעמוד על חמישים זלאטעס לפחות.. בדיוק כדברי הרבי. ומה תעשה עם הילדים? שאל המשמש, אסתר, השיב העגלון, ומיד הוביל את העגלה לכיון ביתו של הרבי בעקבות המשמש. משהגיעה העגלה כבר לא היו שם הילדים, המשמש לא הבין לאן נעלמו הילדים פתאום.

חיש מהר עלו הרבי ובניו על העגלה חזו החלה לנסוע במהירות, מתרחקת מן החזית הבווערת, לאחר דרך של 25 ק"מ הגיעו לכפר, אולם העגלון נעתר לבקשת הנוסעים להמשיך, הוא אף סירב לקבל כל תשלום לפני סיום הנסיעה. בהוראתו של הרבי המשיכו לנסוע גם בשבת קודש מחמת הסכנה המוחשית. בעיצומה של הדרך הארוכה נקלעו להפגזה כבידה משני הצדדים, התותחים רעמו והשמים האדימו מאש, ובתווך הרבי ובניו המשפחה על העגלה, אשר למרבה הנס לא נפגעו כלל. הנסיעה נמשכה שלושה ימים עד ליום ראשון, אז הגיעה העגלה לסטעפיין, שם פנו לביתו של אחד מחשובי חסידי סטאלין, אשר שש ושמח להציע את קורות ביתו לרבי ובני משפחתו.

סטאניסלאוו העגלון, שתחילה לא היה מוכן לנסוע יותר 25 ק"מ, לא מש מהרבי ובניו לוויתו ימים מספר, גם בסטעפיין הוא מצא לעצמו אכסניא במרחק מה מביתו של הרבי, שם שיכן את סוסיו באורווה, וכל יום הגיע לאכול את ארוחתו בבית האכסניה של הרבי, כאשר בני הבית מצידם דואגים אף הם לזאת ורכוש מספוא לסוסיו.

ביום רביעי בבוקר הגיע השעה הקבועה לארוחה, אך סטאניסלאוו לא הגיע, גם כעבור מספר שעות לא בא, הלך המשמש לתומו לאכסניא לשאול אודותיו, אך גם שם ענו לו כי אינם יודעים היכן נעלמו עקבותיו, חזר המשמש אצל הרבי וסיפר בדאגה שסטאניסלאוו העגלון נעלם..

או אז נענה הרה"ק בתנועה של ביטול: **"ווער סטאניסלאוו, וואס סטאניסלאוו, וואס סטאניסלאוו, וואס סטאניסלאוו נישט געווען, ווער ס'האט פארשטאנען האט פארשטאנען"...**

[- מי סטניסלב, מה סטניסלב, זה כלל לא היה סטניסלב, מי שהבין הבין...]
כך שמרו והשגיוח מלאכי רחמים ממעונות, אשר מילטו מתוך ההפיכה את נפש ממשיך שושלת הקודש דבית סטאלין קארלין.

תקציר של פרק אחד ממסע נס ההצלה הפלאית ומרובה התלאות והתחנות, של בעל ההילולא הרה"ק רבי יחזקאל זי"ע. מתוך עדותו של המשמש בקודש המסור הרה"ח ר' משה מלמד ז"ל אשר לא זזה ידו מתח"י רבו במשך כל חליפת העיתים והזמנים. (יישי"כ מיוחד לסופר הרב מנשה ברנשטיין הי"ד)

שלהי תרצ"ט, ימי פרוץ מלחמת העולם השנייה, ימים שנחרטו בדם ואש בדברי הימים של העם היהודי. החדשות המגיעות אינן מבשרים טוב, הרה"ק רבי יחזקאל מאקארלין סטאלין זי"ע שהתגורר אז בעירו לוצק (הסמוכה לעיר מעוז לנו "לודמיר"), שלח מידי יום את משמשו בקודש החסיד ר' משה מלמד ז"ל לצאת לרחובה של עיר ולהתעדכן מהמתרחש בעולם. העתיד כה גלוי וידוע לפני עיני הבדולח, הוא כבר הגיד מראש כי רואה הוא לנגד עיניו נהרות של דם ודמע ואף כבר עשה גדולות ונצורות כדי לבטל את רוע הגזירה, אך בינתיים ללא הועיל.

ביום א' דראש השנה שנת ת"ש, חזר המשמש מהרחוב וסיפר כי זה עתה נודע כי שר החוץ הפולני היה בלוצק. לשמע זאת, הסיק הרבי מיד, אם הוא כבר נמצא כל כך רחוק, אות הוא כי עלינו לברוח...
עוד בעיצומו של יו"ט פקד הרבי על המשמש: 'פיקוח נפש הוא! צא ובקש אחר עגלה שתבריח אותנו מכאן'. סובב המשמש אצל כל בעלי העגלה שבעיר ובסביבה אך כולם סירבו לצאת לדרך המסוכנת.

בליל ב' דר"ה בשעה מאוחרת בלילה הצליח המשמש לאתר רכב צבאי פולני שנסעו בו שני קצינים פולניים, הוא ניסה את כוחו אצלם והציע תשלום הוגן על מנת שיבריחו במכוניתם את הרבי ובני משפחתו. הסכימו הקצינים למחצה שני אנשים בלבד יכולים להצטרף אלינו אמרו. הרבנית לא היססה לרגע, היא הציעה אפוא כי הרבי והמשמש יברחו עמהם ואילו היא ובנותיה ימשיכו לחפש אחר עגלה אחרת ויבואו בעקבותיהם, אולם הרבי סירב בתקיפות: "לא בשביל זה חזרנו מארץ ישראל, אם להימלט לבד, הרי כבר יכולנו להישאר בארץ ישראל... " (בשנת תרצ"ח - כשנה לפני פרוץ המלחמה ערך הרה"ק ביקור רב רושם בארה"ק). לאחר מספר שעות כבר התרככו הקצינים והסכימו להעמיס על רכבם את כל המשפחה יחד, לא לפני שהם דורשים סכום גבוה של 500 זלאטעס עבור הנסיעה המסוכנת, כולם נשמו לרווחה, אך אז במפתיע שינה הרבי את דעתו והכריז: "לא, איננו נוסעים עמם בשום פנים ואופן! עם האוטו הזה לא ניסעו!". לפלא היה הדבר, אך איש לא ניסה להתווכח עם הרבי, אולם שעתים לאחר מכן כאשר סוף סוף הצליחו הרבי ובני משפחתו לצאת מחוץ לעיר ראו כולם בעיניהם את מה שראה הרבי בעיני קדשו לפני כן. על אם הדרך פזורים היו שרידי המכונית ולצידה גופות שני הקצינים שנהרגו מהפצצה ישירה של מטוסי הגרמנים. הנס היה ברור.

השעה היתה ארבע לפנות בוקר, לאחר שהרבי דחה את רעיון הנסיעה עם הקצינים, המשיך הצדיק במאמצי לצאת מן העיר, הוא הורה לר' משה הוראה מוזרה במקצת: יצא שוב ובקש עגלה, אם ירצו חמישים זלאטעס, שיהיה חמישים, ואם ירצו לנסוע רק עשרים וחמש ק"מ שיהיה רק 25 ק"מ. באותן הימים יכלו לנסוע בחמישים זלאטעס מרחק הגון של 250 ק"מ ואף

חיים וקיימים

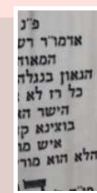
לנאמנים ולילדים הנחמדים

קוראים יקרים נאמנים ונחמדים
מדור החידות והפרסים ממשיך בהופעתו להעמקת הקשר של הקוראים והילדים הנחמדים אל דמויותיהם של צדיקי ישראל.

השאלות יעסקו בפיענוח מצבות של צדיקי ישראל הקשורים במישרין או בעקיפין אל רבינו הקדוש זי"ע בכל פעם תוצג תמונה חלקית של אחת המצבות ועליכם לזהות במי המדובר. לרוב תמצאו את הפתרון בין בתרי הגליון. התשובות מתקבלות בקו לודמיר 22-111-22-30-02 שלוחה 0

התשובה לפרשת ויצא גליון 55

השבוע:
**מי הצדיק?
היכן נטמן?
ומי נטמן על ידו?**

בין כל הפותרים עד יום שני פרשת מקץ תוגרל השבעת תו יזכיר לרכישת ספרים ע"ש 50 ש"ח

זרעו בחיים

מדור זכרון לצאצאי רבינו זי"ע

ענף נוסף מצאצאי מעזריטש - קארלין

יוצ"ח הרד"ב מחוואסטוב: מרת **יוטא** ע"ה שנקראה ע"ש זקנתה - אם מרן הרש"ק, ונישאה אל הרה"צ רבי **ברוך וויינשטאק** ז"ל.

צאצאיהם:
החסיד רבי **משה אליהו זאב וויינשטאק**. נולד בין השנים תקצ"ז - ת"ר לערך. התגורר בעיר בארדיטשוב שם נפטר ונטמן ביום כ"ט טבת תרל"ח. על מצבתו כתוב: "פ"נ איש חשוב מו"ה משה אל"י זאב ב"ר ברוך נכד הבעש"ט ז"ל ונכד הרב המגיד ז"ל. נפ" ער"ח שבט תרל"ח תנצב"ה". וזוגתו מ' גיסא לבית פייגנהאלץ, נפטרה בת צ"ג שנה.

צאצאיהם בפרק הבא בעז"ה.
(מקור: ספר "זרע קודש מצבתה" - צאצאי רבינו הבעל שם טוב - שבעה דורות. הנמצא בשלבי עריכה ע"י ידידנו הרב שמואל חיים יעקב גרובער הי"ד משיכון סקווירא יצ"ח)

בעוד אנו עוסקים במדור זה בארוכה בשושלת בית זוועהיל, החוטרת מגזע רבינו הקדוש מאקארלין ורבו המגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע, ע"י חותן הרי"מ מזוועהיל - הרה"ק רבי ישראל חיים מלודמיר זי"ע חתן מרן הרש"ק ונכד הרב המגיד זי"ע. אמרנו, לכבוד ההילולא קדישא בייט כסלו, לשים רווח בין העדרים, בהזדמנות זו תסובב אלימות האור לעבר ענף נוסף משושלת קודש זו של צאצאי רבינו הקדוש ורבו המגיד זי"ע, ע"י צאצאו הנוסף של רבי ישראל חיים מלודמיר, הוא בנו: הרה"ק **רבי דב בער מחוואסטוב** שנקרא ע"ש זקנו המגיד זי"ע בעל ההילולא קדישא. רבי דב בער היה חתנו של הרה"ק ר' משה זאב בהרה"ק רבי אברהם דב מחמעלניק - חתנו של הרה"ק בעל ה"תולדות יעקב יוסף" זי"ע חותנו רבי משה זאב הנ"ל, היה חתן הרה"ק רבי צבי בן מרן אור שבעת הימים הבעל שם טוב הקדוש זי"ע.

רוצה לקבל את העלון במייל?
שלח הודעה ל-
A02301122@gmail.com

המעוניין לקחת חלק בהפצת העלון מוזמן להתקשר לקו לודמיר 22-111-22-30-02 שלוחה 8

הנדיב החפץ בעילום שמו מעיר לונדון יצ"ו לזכותו ולזכות משפחתו, ושיצליח בכל מעשיו

לזכות עידן ישראל בן טרו אסתר אייריס נועה בת סוליקה וכל יוצאי הלציהם וכל הנלווים אליהם להצלחתם, ברוב נחת ושלחה